

La República

Portaveu d'Esquerra Republicana de Catalunya

número 9 - segona època - novembre-desembre 1990

ÍNDEX

	Núm. pàg.
Papers de l'Esquerra	2
La República informa	2
Crèdits	2
Operatiu Municipal	3
Parlen	Jordi Font Albert Roig Benet Tugues
Opinió	6
Joan Camps	
Medi Ambient	8
Piles de piles	
L'Esquerra informa	10
• Inf. Parlament	10
• Alcaldables	10
• Elec. Sindicals	11
• JERC	11
Material d'ERC	10
L'Esquerra parla	12
• Espai entrevista	12
• Secr. Drets de la Persona ...	12

Editorial

Escrivim aquesta editorial de **La República** just quan fa un any, a la ciutat de Lleida, el nostre partit començava un nou període de la seva vida caracteritzat per la voluntat de constituir-se en el punt de referència obligat de l'independentisme democràtic -l'únic independentisme útil a la Catalunya dels anys noranta- i en una organització capdavantera en la defensa del medi ambient i de la justícia social a partir d'un esquerrisme crític no col·lectivista. Avui, dotze mesos més tard, ja comencem a tenir una mica de perspectiva per a valorar la tasca feta i sobretot, l'estat de salut d'un partit que lluitava per la supervivència i que ara es troba més unit que mai en la defensa dels seus postulats sense que això, de cap manera, vulgui dir que no existeixin en el seu sí sensibilitats diverses que l'enriqueixen. Esquerra Republicana és avui un partit disciplinat on els militants resollem les nostres discrepàncies legítimes en els òrgans interns corresponents i on es continua treballant amb fermesa per a començar a recollir els fruits en les conteses electorals que s'acosten.

Tanmateix, és molt important que les bones perspectives que sembla que hom ens augura no ens facin baixar la guàrdia, car només a partir de la constància i de la feina ben feta podrem competir amb els grans mitjans econòmics i publicitaris dels partits encara majoritaris que, arribat el moment, intentaran per tots els mitjans ofegar el nostre missatge.

Creiem que en els darrers dotze mesos hem aconseguit que els nostres compatriotes hagin canviat la imatge deteriorada que tenien del nostre partit i que comencin a veure l'Esquerra com un projecte engrescador, especialment aquells que creien que el vot útil de les esquerres havia de sacrificar-se, com a mal menor, als interessos de l'espanyolisme de la terminal catalana del PSOE i també a aquells altres que, havent votat anys enrera de bona fe les candidatures regionalistes i conservadores de CiU, s'adonen ara que aquell és ja un projecte exhaurit que, fruit de les seves contradiccions, ja no es capaç d'aportar solucions creïbles als problemes actuals de la Catalunya dels anys noranta i que lluny d'avançar cap al l'alliberament del país, no generen més que confusió i entrebancs.

Avui ERC és una força emergent que presenta a la societat catalana un projecte propi allunyat del regionalisme dretà de CiU i del sucursalisme del PSC - PSOE. Però per a què això sigui viable cal enfortir el partit i cal créixer més encara en militància i en la nostra representació a les institucions. Les properes eleccions municipals són, doncs, un repte important, per la qual cosa intentarem triplicar el nombre de candidatures respecte les eleccions precedents, convertint-nos en el segon partit de Catalunya pel que fa a implantació territorial.

I tot això ho fem amb l'empenta dels més joves i amb l'experiència dels més grans, amb la mirada en el futur d'un país que volem just i lliure però sense oblidar les lliçons i l'exemple de tots aquells que, com el president Macià, fundaren el nostre partit i ens marcaren el camí a seguir. Per això, en l'aniversari de la seva mort, volem retre-li homenatge des de la nostra publicació alhora que ens conjurem, com ell ho va fer, a lluitar pel noble objectiu de la República Catalana lliure i sobirana en el marc de l'Europa de les Nacions.

